

Nyt fra historisk Videnskab i Ind- og Udland.

Den 19. Aug. døde Professor ved Christiania Universitet Oluf Rygh. Han var født 1833 og havde været knyttet til Universitetet siden 1859, da det overdroges ham at vikariere for P. A. Munch; ved dennes Død blev han Lektor, senere (1866) Professor i Historie. Samtidig var han bleven Bestyrer af Universitetets Oldsagssamling og optoges stadig mere af denne og af arkæologiske Studier; der oprettedes derfor 1875 en Plads for en ordinær Professor i nordisk Arkæologi, som tillige skulde være Bestyrer af Oldsagssamlingen, og denne Stilling overtog Rygh. Samlingen voxede under hans Styrelse til det mangedobbelte og fik en mønsterværdig Ordning med ypperlige Kataloger. Om hans sunde Dom og sikre Kritik, der altid frygtede for at fremsætte mere end bevislige Sandheder, vidnede ogsaa hans store Værk „*Norske Oldsager, ordnede og forklarede*“ (1885), saavel som hans arkæologiske Afhandlinger, der vel kun ere faa, men dog bleve grundlæggende for Opfattelsen af mange Spørgsmaal vedrørende Befolkningens Indvandring til Norge og dens Bestanddele, Landets fremadskridende Bebyggelse og Kulturtrinenes Følge.

Paa eet Omraade har Rygh udfoldet en enestaaende Virksomhed. Han var 1878 bleven Medlem af en Kommission til Revision af Gaardnavnene i Matrikelen og paatog sig snart Hovedarbeidet derved. Hans Indsamlinger vare saa omfattende, at han kunde overgive Rigsarkivet et Manuskript paa 17 Foliobind, der gav Oplysninger om enhver enkelt Gaards Navn gjennem Tiderne med Henvisning til trykte og utrykte Kilder, hvori den omtales, og Forklaring af Navnet; et særligt Bind gav en almindelig Veiledning om Navnenes forskjellige Art, deres Opstaaen og lydlige Forandring gjennem Tiderne osv. Rygh havde ikke tænkt, at dette Arbeide kunde udgives, men i Erkjendelse af dets overordentlige Betydning bevilligede Stortinget 1896 de fornødne Midler hertil. Af dette Kæmpeværk, „*Norske Gaardnavne*“, naaede Rygh at faa udgivet to Bind,

nemlig Smaalenenes og Akershus Amter, samt et Bind Forord og Indledning (1897—98); det vil til alle Tider vidne om Forfatterens Jernflid, ypperlige filologiske Viden og kritiske Skarphed, og man maa i høi Grad haabe, at det maa blive fortsat og ført til Ende.

Rygh var en beskeden, tjenstvillig Forsker, hvis hjælpende Haand er kommen mange Videnskabsmænd til Gode.

Joh. Stp.

Arkivar i det svenske Rigsarkiv, Carl Silfverstolpe er død 3. Juni 1899, 59 Aar gl. I en lang Række Aar havde han fortrinsvis været sysselsat med store og vigtige Ud-giverarbejder, navnlig *Svenskt Diplomatarium från och med år 1401*, Bd. 1—3 (1401—20) (Stockh., 1875—92), *Sveriges Ridderskaps och Adels Riksdags Protokoll från och med år 1719*, Bd. 8—15 (1734—47) (sstds., 1886—99) og *Riksrådet Grefve A. J. v. Höpkens Skrifter*, Bd. 1—2 (sstds., 1890—93). Ved Siden heraf stiftede og redigerede han det fortjenstfulde Tidsskrift: *Historiskt Bibliotek*, Bd. 1—7 (sstds., 1875—80), der var Forgængeren for det nuværende svenske Historisk Tidsskrift. Hans selvstændige Forfatterarbejde har for en væsentlig Del samlet sig om Bidrag til Vadstena Klosters Historie.

Professor Oscar Alin i Upsala har begyndt en Fremstilling af: *Carl Johan och Sveriges yttre Politik 1810—1815*. Heraf er udkommet 1. Hæfte (Stockh., 1899), der til Dels paa Grundlag af hidtil ubenyttede Kilder behandler Bernadottes Tronfølgervalg 1810, Skinkrigserklæringen mod England og Karl Johans dobbeltsidige Forhandlinger med Rusland og Frankrig 1811, der havde til Hovedopgave at vinde Hjælp til Norges Erhvervelse. Omtrent samtidigt har den franske Forfatter Christian Schefer udgivet: *Bernadotte roi (1810—1818—1844)* (Paris, 1899), en Bog, der dog kun synes at have Betydning ved dens Forsøg paa en Karakteristik af Karl Johan.